

**WOJEWODA
ŚWIĘTOKRZYSKI**

Kielce, dnia 17 kwietnia 2025 r.

Znak:PNK.I.4130.79.2025

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.; dalej: „u. s. g.”)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XVII/98/2025 Rady Miejskiej w Ćmielowie z dnia 18 marca 2025 r. *uchylającej uchwałę w sprawie utworzenia Rudzkiego Parku Kulturowego na terenach północnych gminy Ćmielów w całości.*

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Ćmielowie na sesji w dniu 18 marca 2025 r. podjęła uchwałę nr XVII/98/2025 uchylającą uchwałę w sprawie utworzenia Rudzkiego Parku Kulturowego na terenach północnych gminy Ćmielów. Uchwała została doręczona Wojewodzie Świętokrzyskiemu w dniu 24 marca 2025 r. Organ nadzoru w dniu 27 marca 2025 r. zawiadomił Przewodniczącą Rady Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego, zakreślając termin na złożenie wyjaśnień do dnia 11 kwietnia 2025 r. Rada Miejska złożyła wyjaśnienia w wyznaczonym terminie.

Jako podstawę prawną przedmiotowej uchwały wskazano m.in. art. 16 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm., dalej: „ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami”), regulujący procedurę i zasady utworzenia parku kulturowego w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej.

W § 1 uchwały Rada Miejska postanowiła, że *uchyla się uchwałę nr LXXVI/508/2023 Rady Miejskiej w Ćmielowie z dnia 27 października 2023 r. w sprawie utworzenia Rudzkiego Parku Kulturowego na terenach północnych gminy Ćmielów.*

W załączonym do uchwały uzasadnieniu Rada Miejska wskazała, że posiada umocowanie do uchylenia uchwały nr LXXVI/508/2023 Rady Miejskiej w Ćmielowie z dnia 27 października 2023 r., ponieważ Rudzki Park Kulturowy został utworzony uchwałą Rady Miejskiej zgodnie z treścią art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Uzasadnienie uchwały nie zawiera motywów, jakimi kierował się organ przy jej podejmowaniu, co zdaniem organu nadzoru uniemożliwia jej prawidłową kontrolę oraz jest sprzeczne z wyrażonymi w art. 7 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483, dalej: „Konstytucja RP”) zasadami demokratycznego państwa prawnego oraz zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, a także zasadami prawidłowej i rzetelnej legislacji.

Podkreślić należy, na co zwraca się uwagę w orzecznictwie sądów administracyjnych (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 marca 2019 r., sygn. akt: I OSK 1348/17), że chociaż w obowiązującym systemie prawnym nie został wprost wyrażony normatywny obowiązek uzasadniania uchwał organów samorządu terytorialnego, niemniej jednak brak uzasadnienia uchwały, jak również całkowity brak w aktach sprawy jakichkolwiek informacji dotyczących merytorycznych powodów podjęcia aktu przez organ gminy powodują, że taka uchwała uchyla się spod kontroli sądu, nie sposób bowiem dokonać oceny jej legalności. W doktrynie oraz orzecznictwie obowiązek uzasadnienia uchwały (tam, gdzie obowiązek ten nie jest wyraźnie określony ustawowo) wyprowadzany jest z ogólnej zasady ustrojowej związania organów administracji prawem, obowiązku odwoływania się do prawa oraz z kompetencji sądów administracyjnych i organów nadzoru, które - sprawując kontrolę - muszą znać motywy, jakimi kierowała się rada gminy, powiatu czy sejmik, a także z zasady demokratycznego państwa prawnego i zasad szczegółowych, w tym zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa czy zasad "dobrej legislacji" (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lipca 2024 r., sygn. akt: I OSK 428/23).

Wychodząc z określonej w art. 2 Konstytucji RP zasady demokratycznego państwa prawnego oraz zważywszy, że zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, przyjąć należy, że wynikająca z tych przepisów zasada związania organów administracji publicznej prawem oznacza, iż organy te, podejmując rozstrzygnięcia, przez co należy rozumieć również podejmowanie uchwał przez radę gminy, obowiązane są kierować się tymi wartościami, które są istotne z punktu widzenia porządku prawnego i przez niego chronione. Powyższe oznacza, że rozstrzygnięcia nie mogą być podejmowane w sposób arbitralny, bez odniesienia do okoliczności zaistniałych w stanie faktycznym oraz analizy stanu faktycznego i prawa. Jeżeli zatem ocena zgodności z prawem ma dotyczyć uchwały, podejmowanej w ramach uznania administracyjnego, to konieczne jest należyte uzasadnienie takiej uchwały. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 lutego 2013 r., sygn. akt: II OSK 2522/12: *organy władzy publicznej*

muszą działać tak, by budować zaufanie do władzy publicznej (art. 2 Konstytucji RP), a temu zaufaniu sprzyja przejrzystość ich działania i wymóg motywowania podejmowanych aktów, w tym także uchwał.

W orzecznictwie sądów administracyjnych podnosi się również, że działanie organu władzy publicznej, mieszczące się w jego prawem określonych kompetencjach, ale noszące znamiona arbitralności i niepoddające się kontroli i nadzorowi, nie może być uznane za zgodne z prawem. Obowiązek działania na podstawie prawa, w połączeniu z zasadą zaufania, stwarza po stronie organów władzy publicznej obowiązek uzasadniania jej rozstrzygnięć. Obowiązek taki jest zaliczany do standardów demokratycznego państwa prawnego. Obowiązek uzasadniania uchwał rady gminy jest też elementem zasady jawności działania władzy publicznej (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 czerwca 2006 r., sygn. akt: II OSK 410/06, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 kwietnia 2009 r., sygn. akt: II OSK 1468/08, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lutego 2011 r., sygn. akt: II OSK 2420/10, , wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 marca 2009 r., II OSK 1824/08)

Ponadto należy również podzielić stanowisko wyrażone w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 czerwca 2021 r., sygn. akt: III OSK 3740/21, w którym zostało wskazane, że organ wydający akt prawa miejscowego ma obowiązek sporządzenia jego uzasadnienia również dlatego, że takie uzasadnienie warunkuje kontrolę sprawowaną przez organy nadzoru oraz sądy administracyjne. Skoro bowiem do podstawowych obowiązków sądów administracyjnych należy eliminowanie wszelkich rozstrzygnięć administracji publicznej, które nie są wynikiem wszechstronnej i starannej analizy stanu faktycznego i prawnego, to sąd ma prawo badać powody, które legły u podstaw każdego rozstrzygnięcia zaskarżonego do sądu. Tym samym organ, podejmując rozstrzygnięcie, ma prawny obowiązek sporządzić do niego uzasadnienie (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 25 września 2008 r., sygn. akt II OSK 945/08; z dnia 25 września 2018 r., sygn. akt II OSK 1666/18).

W orzecznictwie sądów administracyjnych ukształtował się przy tym powszechny pogląd o konieczności wykazywania w uzasadnieniach projektów uchwał, jakimi przesłankami kierował się organ samorządu terytorialnego podejmując określone działania legislacyjne. Zgodnie bowiem z zasadą prawidłowej i rzetelnej legislacji, w sytuacji, gdy organ samorządu terytorialnego na podstawie upoważnienia ustawowego ustanawia akt prawa miejscowego, jakim niewątpliwie jest analizowana uchwała (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 18 grudnia 2007 r., III SA/Kr 569/07), w szczególności, gdy ustawodawca pozostawił temu organowi margines swobody, w stosownym uzasadnieniu projektu uchwały właściwy organ powinien przedstawić argumenty, odwołujące się do kryteriów ustawowych, przemawiające za przyjęciem konkretnych rozwiązań (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 29 sierpnia 2019 r., sygn. akt: IV SA/Po 480/19).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, że motyw uchylenia uchwały nr LXXVI/508/2023 Rady Miejskiej w Ćmielowie z dnia 27 października 2023 r. powinny znaleźć się w uzasadnieniu uchwały uchylającej. Co więcej, uzasadnienie powinno być jasne, czytelne i rzetelne. Tymczasem analizowana uchwała nie czyni zadość ww. wymogom. Zawiera ona co prawda uzasadnienie, ale w żaden sposób z zawartej tam argumentacji nie wynika, jakimi motywami kierował się organ uchwałodawczy przy podejmowaniu uchwały. Brak uzasadnienia uchwały w tym zakresie utrudnia ustalenie dokładnych przyczyn jej podjęcia.

Zdaniem organu nadzoru brak należytego umotywowania zasadności uchylenia uchwały w sprawie utworzenia Rudzkiego Parku Kulturowego w załączonym do uchwały uzasadnieniu nosi niewątpliwie cechę arbitralności i nie buduje zaufania członków wspólnoty samorządowej do organów samorządu stanowiących prawo.

Ponadto, w ocenie organu nadzoru, za niespełniające ww. wymogów należy również uznać uzasadnienie uchwały zawarte w odczytaniu podczas sesji oświadczeniu 12 Radnych Rady Miejskiej w Ćmielowie dotyczące uchylenia uchwały Nr LXXVI/508/2023 z dnia 27.10.2023 r. w sprawie utworzenia Rudzkiego Parku Kulturowego na terenach północnych gminy Ćmielów.

Poczynając od pierwszego z przedstawionych argumentów, sprowadzającego się do wyrażenia troski o zabezpieczenie płynności finansowej Gminy, dotyczącego *bezwzględności przepisów prawa*, w oparciu o które Gmina Ćmielów, będąca spadkobiercą przymusowym była zobowiązana do zapłaty długu mieszkańca w kwocie przekraczającej 700.000,000 zł (siedemset tysięcy złotych 00/100), należy wskazać, iż zgodnie z treścią art. 1023 § 2 k.c. *Skarb Państwa ani gmina nie składają oświadczenia o przyjęciu spadku, a spadek uważa się za przyjęty z dobrodziejstwem inwentarza*. Oznacza to, że odpowiedzialność za długi jest ograniczona do wartości odziedziczonego majątku, w konsekwencji czego budżet Gminy nie powinien ulec uszczupleniu na skutek zapłaty ww. należności.

Zastrzeżenia organu nadzoru budzi podawanie na wstępie uzasadnienia do podjęcia uchwały informacji sprzecznych ze stanem faktycznym, które jednocześnie wprowadzają w błąd w kwestii brzmienia powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Co istotne ww. argument nie jest związany z przedmiotem wprowadzonej do porządku obrad uchwały.

W dalszej części wspomnianego uzasadnienia została wyrażona obawa przed ewentualnymi roszczeniami finansowymi właścicieli nieruchomości wobec Gminy, mogącymi powstać w sytuacji utworzenia nowego planu zagospodarowania pod kątem Rudzkiego Parku Kulturowego, o czym stanowi art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.).

Zgodnie z treścią wspomnianego przepisu art. 36 ust. 1 ustawy: jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone,

właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może, z uwzględnieniem ust. 2 i art. 371 ust. 1 ustawy, żądać od gminy albo od władającego terenem zamkniętym, jeżeli uchwalenie planu lub jego zmiana spowodowane były potrzebami obronności i bezpieczeństwa państwa:

- 1) odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo
- 2) wykupienia nieruchomości lub jej części.

Koniecznym jest jednak podnieść, iż zgodnie z treścią ust. 1a do cytowanego przepisu – przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli treść planu miejscowego powodująca skutek, o którym mowa w ust. 1, nie stanowi samodzielnego ustalenia przez gminę społeczno-gospodarczego przeznaczenia terenu oraz sposobu korzystania z niego, ale wynika z:

- 1) uwarunkowań hydrologicznych, geologicznych, geomorfologicznych lub przyrodniczych dotyczących występowania powodzi i związanych z tym ograniczeń, określonych na podstawie przepisów odrębnych;
- 2) decyzji dotyczących lokalizacji lub realizacji inwestycji celu publicznego, wydanych przez inne niż organy gminy, organy administracji publicznej lub Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie;
- 3) zakazów lub ograniczeń zabudowy i zagospodarowania terenu, określonych w przepisach ustaw lub aktów, w tym aktów prawa miejscowego, wydanych na ich podstawie.

Również w ww. zakresie nie dokonano kompleksowej i rzetelnej analizy powszechnie obowiązujących przepisów prawa, wskazując jedynie na *ryzyko wypłaty wielomilionowych odszkodowań*.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że podejmując uchwałę Rada Miejska kierowała się obawą przed ewentualnymi roszczeniami odszkodowawczymi, godząc się jednocześnie na ryzyko utraty wpisu Krzemionek na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. W uzasadnieniu radni wskazali, że nie otrzymali żadnego dokumentu świadczącego o utracie wpisu. Co istotne, Rada Miejska nie otrzymała również żadnego dokumentu świadczącego o zamiarze wystąpienia wobec Gminy z roszczeniami odszkodowawczymi. Zdaniem organu nadzoru niekonsekwencją jest argumentowanie uchylenia uchwały chęcią uniknięcia jednego ryzyka z jednoczesnym podjęciem innego, w sytuacji, gdy stopień ryzyka oraz wystąpienia negatywnych konsekwencji w dwóch ww. sytuacjach jest zbliżony. Nie można przy tym pomijać, iż Rada Miejska, podejmując uchwały, powinna kierować się rzetelną i wszechstronną analizą stanu faktycznego i prawnego, a nie przypuszczeniami co do przyszłych i niepewnych zdarzeń.

Odnosząc się do kolejnego argumentu radnych, według którego uchwała nr LXXVI/508/2023 Rady Miejskiej w Ćmielowie z dnia 27 października 2023 r. w sprawie utworzenia Rudzkiego Parku Kulturowego na terenach północnych gminy Ćmielów jest niezgodna z przepisami ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1290 ze zm.), w tym z art. 95

tej ustawy, należy wskazać, że procedura uchylenia uchwały nie jest właściwym sposobem na wyeliminowanie z obrotu prawnego uchwały niezgodnej z prawem.

Zgodnie z treścią art. 91 ust. 1 u.s.g. uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90. Jednocześnie art. 101 u.s.g. stanowi, że każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

Cytowane powyżej przepisy wskazują, iż uchwały organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne, o czym orzeka organ nadzoru bądź sąd administracyjny. Wyeliminowanie sprzecznej z prawem uchwały powinno zatem nastąpić w jednym z przewidzianych powyżej trybów, nie zaś w drodze uchylenia uchwały przez Radę Miejską.

Odnosząc się do argumentów, według których wpis na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO zobowiązuje do ochrony przede wszystkim państwo a nie tylko Gminę Ćmielów oraz jest to *spychanie odpowiedzialności na samorząd gminy*, należy wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 pkt 9 u.s.g. zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Przepis ten wskazuje, że w zakresie kompetencji Gminy Ćmielów leży ochrona Rudzkiego Parku Kulturowego oraz terenów, na których jest zlokalizowany.

Przedstawione przez Radę Miejską w dalszej kolejności argumenty, określone jako *sposoby rozwiązania problemów i obaw mieszkańców północnej części Gminy Ćmielów bez konieczności istnienia parku kulturowego*, stanowią jedynie próbę wykazania, że istnieją sposoby poradzenia sobie z negatywnymi skutkami, jakie mogą wystąpić w sytuacji likwidacji Rudzkiego Parku Kulturowego. Nie można ich natomiast zakwalifikować jako motywów uzasadniających uchylenie uchwały o jego utworzeniu.

Dodatkowo należy nadmienić, iż zastrzeżenia organu nadzoru budzi okoliczność, że została ona wprowadzona do porządku obrad w dniu jej podjęcia, przez co nie wszyscy radni mieli możliwość należytego przygotowania się do dyskusji dotyczącej zasadności jej uchwalenia. Jak zaś stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 6 listopada 2007 r., sygn. akt: III SA/Kr 783/07: *obowiązek dostarczenia radnym projektu uchwały przed sesją, na której ma być przedmiotem głosowania, nie tylko zapewnia wszystkim radnym możliwość merytorycznego przygotowania się do zajęcia stanowiska w sprawie, ale – co równie istotne – chroni mniejszość radnych, którzy powiadomieni o treści projektu, którego nie akceptują, mogą podjąć starania o pozyskanie poparcia dodatkowej liczby radnych.*

Nie można przy tym pomijać okoliczności, iż uchwała w sprawie utworzenia Rudzkiego Parku Kulturowego na terenach północnych gminy Ćmielów, zgodnie z procedurą określoną w treści art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, podlegała konsultacjom społecznym oraz została podjęta po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, co niewątpliwie wskazuje na jej istotne znaczenie z punktu widzenia uprawnień, obowiązków oraz potrzeb mieszkańców Gminy Ćmielów. Zdaniem organu nadzoru wprowadzenie uchwały do porządku obrad na sesji, a w konsekwencji nadanie jej pilnego charakteru, poddaje pod wątpliwość przestrzeganie przez Radę Miejską opisanych na wstępie zasad demokratycznego państwa prawnego oraz nie buduje zaufania członków wspólnoty samorządowej do organów samorządu stanowiących prawo.

Uwzględniając powyższe podkreślić należy, iż celem podjęcia uchwały o utworzeniu Rudzkiego Parku Kulturowego, zgodnie z treścią art. 16 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, była ochrona krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. Podstawą do uchylenia uchwały o utworzeniu parku powinno być zatem ustanie przyczyny jej podjęcia, tj. brak konieczności ochrony terenów nią objętych. Tymczasem, z treści dyskusji na temat uchwały objętej przedmiotem niniejszego rozstrzygnięcia, wynika, że ww. cel jest nadal aktualny. Radni wielokrotnie wskazywali na konieczność ochrony Krzemionek i terenów przy Krzemionkach. Wątpliwości co do zgodności z treścią ww. przepisu budzi zatem uchylenie uchwały o utworzeniu Rudzkiego Parku Kulturowego, w sytuacji, gdy nadal istnieją podstawy do ochrony terenów, na których został on utworzony, zaś argumenty mające uzasadniać uchylenie uchwały w żadnej części nie odnoszą się do przyczyn utworzenia i istnienia tego parku.

Reasumując należy wskazać, że wielowątkowość zagadnienia oraz obszerność przygotowanej w związku z tym dokumentacji w połączeniu z uproszczoną procedurą wprowadzenia uchwały do porządku obrad, budzą uzasadnione wątpliwości co do kwestii dokonania przez Radę Miejską należytej analizy stanu faktycznego i prawnego. Co istotne, przedstawione przez Radę Miejską podczas sesji w dniu 18 marca 2025 r. motywy, mające uzasadniać uchylenie uchwały w przedmiocie utworzenia Rudzkiego Parku Kulturowego, były poparte błędną interpretacją przepisów oraz brakiem wszechstronnego rozpatrzenia wszystkich okoliczności faktycznych. Jak już natomiast zostało wskazane do podstawowych obowiązków organów nadzoru oraz sądów administracyjnych należy eliminowanie wszelkich rozstrzygnięć administracji publicznej, które nie są wynikiem wszechstronnej i starannej analizy stanu faktycznego i prawnego.

Po dokonaniu kompleksowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału, w tym wskazanych powyżej okoliczności podjęcia uchwały oraz przedstawionych na sesji Rady Miejskiej argumentów, mających uzasadniać uchylenie uchwały o utworzeniu Rudzkiego Parku Kulturowego, zdaniem organu

nadzoru Rada Miejska nie wskazała znajdujących oparcie w przepisach prawa przyczyn przemawiających za podjęciem analizowanej uchwały.

Mając powyższe na względzie należało stwierdzić nieważność uchwały nr XVII/98/2025 Rady Miejskiej w Ćmielowie z dnia 18 marca 2025 r. uchylającej uchwałę w sprawie utworzenia Rudzkiego Parku Kulturowego na terenach północnych gminy Ćmielów w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Józef Bryk
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	2663513.7535750.9691444
Nazwa dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze.pdf
Tytuł dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze
Sygnatura dokumentu	PNK.I.4130.79.2025
Data dokumentu	17.04.2025
Skrót dokumentu	7204C01ABE8AE2CEBEFF4E8A960EB659072F3CA0
Wersja dokumentu	1.37
Data podpisu	17.04.2025 14:55:32
Podpisane przez	Józef Bryk Wojewoda Świętokrzyski
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.126.43.43.

Data wydruku: 18.04.2025

Autor wydruku: Sekretariat WPNiK (Izabela Antoszevska-Mazur)